نوشته شده توسط Administrator
یکشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۰ ساعت ۱۶:۲۵ -

نظام های فاشیستی، چند ویژگی مشترک دارند: 1- رهبری یگانه و بیشتر، کاریزماتیک. 2- بسیج توده یی و تکیه به سرکوب معترضان و روشنفکران توسط دستجات مسلح 3- مردمِ تحتِ حکومت خود را ملت برتر در میان همه ی ملل جهان معرفی کردن (و کذالک جعلناکم اُمّتا وسطا) 3- ترویج تقدس خویشِ به عنوان تنها قدرت سیاسی مشروع در جهان. 4- ایدئولوژی، همچون تنها جهانبینی حق در برابر همه ی جهانبینی های باطل. 5- دشمن معرفی کردن همه ی... جهان در برابر نظم برساخته ی خود. 6- نظامیگری.
حکومت نازیهای آلمان و فاشیستهای ایتالیا اگرچه در جنگ با حکومتهای دیگر شکست خوردند، اما فاشیسم (در معنا و منظر کلاسیک آن که واکنشی ضد انسانی در برابر "جهنم سرمایه داری مالیِ بحرانزده" تعبیر شده است)، در اساس، با قهرمانی های ناگزیر هسته های مقاومت ضدفاشیستی، نابود شد. و بعد، دستاوردهای این مقاومت، که به گونه ی روشنگریهای روشنفکران و هنرمندان و نویسندگان، منتشر شد، عادتها و سنتهای فاشیستی را در همان کشورها و در میان همان توده های پیشتر بسیج شده با فرمان رهبر و پیشوا، رو به زوال برد.
امروز، نظامهای فاشیستی، اگرچه می توان گفت که بر ضرورت تاریخی جبری شکلگیری فاشیسم کلاسیک، بوجود نیامده اند، اما شیوه های حکومتی شان، همان شیوه های فاشیسم کلاسیک است. اگر شیوه ها یکی ست، راهِ مقابله با آنها هم یکی ست؟